

Šokdokument: Jak USA plánovaly válku a energokrizi v Evropě

 prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/sokdokument-jak-usa-planovaly-valku-a-energokrizi-v-evrope

Zde předkládám text napsaný společností RAND Corporation ze dne 25.ledna 2022, který popisuje cíle USA s válkou na Ukrajině. Nejde o chybu: dokument je datován 1 měsíc před začátkem ruské invaze.

Ilustrační foto

4. října 2022 - 02:20

Dokument lze nalézt online na webových stránkách švédských novin nyadagbladet (www.nyadagbladet.se): **<http://nyadagbladet.se/utrikes/shocking-document-how-the-us-planned-the-war-and-energy-crisis-in-europe/>**

January 25, 2022
Confidential

Distribution: WHCS, ANSA,
Dept. of State, CIA, NSA, DNC

Executive Summary

Jak vidíte, jedná se o vyfotografované stránky a pořízené obrázky jsou vloženy do dokumentu, ze kterého bylo vygenerováno PDF. Evidentně to bylo provedeno ve spěchu a z vlastností dokumentu víme pouze to, že jej vytvořil LibreOffice 7.3. Což znamená, že zdroj úniku věděl, co dělá, takže ho nebylo možné (snadno) identifikovat.

Extrahoval jsem text pomocí OCR softwaru a provedl automatický překlad. Přikládám celý text a níže analyzuji důsledky.

***** začátek naskenovaného dokumentu *****

Současný stav americké ekonomiky nenasvědčuje tomu, že by mohla fungovat bez finanční a materiální podpory z vnějších zdrojů. Politika kvantitativního uvolňování, ke které se Fed v posledních letech pravidelně uchyluje, stejně jako nekontrolované vydávání likvidity během blokování Covid v letech 2020 a 2021, vedly k prudkému nárůstu zahraničního dluhu a nárůstu dolarové nabídky.

Pokračující zhoršování ekonomické situace s vysokou pravděpodobností povede ke ztrátě pozice Demokratické strany v Kongresu a Senátu v nadcházejících volbách, které se budou konat v listopadu 2022. Za těchto okolností nelze vyloučit impeachment prezidenta, kterému se musí za každou cenu vyhnout.

Je naléhavě nutné, aby zdroje proudily do národního hospodářství, zejména do bankovního systému. Pouze evropské země vázané závazky EU a NATO je budou schopny poskytnout, aniž by pro nás vznikly značné vojenské a politické náklady.

Hlavní překážkou je rostoucí nezávislost Německa. Přestože se stále jedná o zemi s omezenou suverenitou, již desítky let směřuje k odstranění těchto omezení a k přeměně v plně nezávislý stát. Tento pohyb je pomalý a opatrný, ale stálý. Extrapolace ukazuje, že konečného cíle

Lze dosáhnout pouze za několik desetiletí. Pokud se však sociální a ekonomické problémy ve Spojených státech zhorší, tempo by se mohlo značně zrychlit.

Dalším faktorem přispívajícím k ekonomické nezávislosti Německa je Brexit. S vystoupením Spojeného království ze struktur EU jsme ztratili významnou příležitost ovlivnit vyjednávání mezivládních rozhodnutí.

Právě strach z negativní reakce z naší strany celkově určuje relativní pomalost těchto změn. Pokud jednoho dne opustíme Evropu, bude velká šance, že Německo a Francie dosáhnou úplné politické shody. Poté se k němu za určitých podmínek bude moci připojit Itálie a další země staré Evropy – především bývalí členové ESUO. Velká Británie, která je v současnosti mimo Evropskou unii, sama tlaku francouzsko-německého dua neodolá. Bude-li tento scénář realizován, skončí to tak, že se Evropa stane nejen ekonomickým, ale také politickým konkurentem Spojených států.

Také, pokud se USA po určitou dobu utápí v domácích problémech, bude stará Evropa schopna účinněji odolávat vlivu východoevropských zemí orientovaných na USA.

Slabá místa německé a evropské ekonomiky

Zvýšení toku zdrojů z Evropy do Spojených států lze očekávat, pokud Německo začne zažívat řízenou hospodářskou krizi. Tempo ekonomického rozvoje v EU téměř bez výjimky závisí na stavu německé ekonomiky. Německo nese většinu výdajů za nejchudší členy EU.

Současný německý ekonomický model stojí na dvou pilířích. Je to neomezený přístup k levným ruským energetickým zdrojům a levné francouzské elektrické energii díky provozu jaderných elektráren. Význam prvního faktoru se výrazně zvyšuje. Zastavení ruských dodávek by mohlo způsobit systémovou krizi, která by byla zničující pro německou ekonomiku a nepřímo i pro celou Evropskou unii.

Velké problémy by mohl začít mít i francouzský energetický sektor. Předvídatelné zastavení dodávek jaderného paliva pod ruskou kontrolou v kombinaci s nestabilní situací v oblasti Sahelu by učinilo francouzský energetický sektor extrémně závislým na australském a kanadském palivu. V souvislosti se vznikem AUKUS se tak vytvářejí nové příležitosti pro lobbying. Tato problematika však přesahuje rámec této zprávy.

Řízená krize

Německé vedení kvůli koaličním omezením situaci v zemi plně nekontroluje. Díky našim konkrétním akcím se podařilo zablokovat zprovoznění plynovodu Nord Stream 2 i přes odpor lobbistů z ocelářského a chemického průmyslu. Dramatické zhoršení životní úrovně by však mohlo přimět vůdce, aby přehodnotili svou politiku a vrátili se k myšlence evropské suverenity a strategické autonomie.

Jediným možným způsobem, jak zaručit německé odmítnutí ruských energetických dodávek, je zapojit obě strany do vojenského konfliktu na Ukrajině. Naše pokračující akce tam nevyhnutelně povedou k vojenské reakci Ruska. Rusové evidentně nebudou moci nechat bez odezvy masivní tlak ukrajinské armády na neuznané

republiky Donbass. To by umožnilo prohlásit Rusko za agresora a aplikovat na něj celý balíček předem připravených sankcí.

Putin by se na oplátku mohl rozhodnout uvalit omezené protisankce – především na ruské dodávky energie do Evropy. Škody, které utrpí země EU, tak budou zcela srovnatelné se škodami, které utrpěli Rusové, a v některých zemích – především v Německu – budou vyšší.

Předpokladem pro to, aby se Německo do této pasti dostalo, je prominentní role zelených stran a ideologie v Evropě. Němečtí zelení jsou silně dogmatické, až horlivé hnutí, díky čemuž je pro ně docela snadné ignorovat ekonomické argumenty. V tomto ohledu němečtí Zelení poněkud předstihují své protějšky ve zbytku Evropy. Osobní vlastnosti a nedostatečná profesionalita jejich vůdců – především Annaleny Baerbock a Roberta Habecka – naznačují, že je pro ně prakticky nemožné včas přiznat vlastní chyby.

Bude tedy stačit rychle vytvořit mediální obraz Putinovy agresivní války, aby se ze zelených stali tvrdí zastánci sankcí, „strana války“. To umožní zavedení režimu sankcí bez jakýchkoli překážek. Nedostatek profesionality současných lídrů neumožní v budoucnu návrat, i když se negativní dopad zvolené politiky dostatečně projeví. Partneři německé vládní koalice prostě budou muset následovat své spojence – alespoň do té doby, než tíha ekonomických problémů převáží strach ze způsobení vládní krize.

I když jsou však SPD a FDP připraveny vystoupit proti Zeleným, bude možnost příští vlády poměrně rychle normalizovat vztahy s Ruskem výrazně omezena. Zapojení Německa do velkých dodávek zbraní a

vojenského materiálu ukrajinské armádě nevyhnutelně vyvolá silnou nedůvěru k Rusku, což značně prodlouží proces vyjednávání.

Pokud se potvrdí válečné zločiny a ruská agrese proti Ukrajině, němečtí političtí vůdci nebudou schopni překonat veto svých partnerů v EU ohledně pomoci Ukrajině a posílení sankcí. To zajistí dostatečně dlouhou mezeru ve spolupráci mezi Německem a Ruskem, což učiní velké německé hospodářské subjekty nekonkurenceschopnými.

Snížení ruských dodávek energie – v ideálním případě úplné zastavení těchto dodávek – by mělo pro německý průmysl katastrofální následky. Potřeba přeměrovat velké množství ruského plynu na zimní vytápění domácností a veřejných zařízení nedostatek dále prohloubí. Uzavírky v průmyslových podnicích povedou k nedostatku součástek a náhradních dílů pro výrobu, narušení dodavatelských řetězců a nakonec k dominovému efektu. Pravděpodobná je úplná odstávka největších chemických, hutnických a strojírenských závodů, které nemají prakticky žádnou volnou kapacitu pro snížení spotřeby energie. To by mohlo vést k uzavření podniků s nepřetržitým cyklem, což by znamenalo jejich zničení.

Kumulativní ztráty německé ekonomiky lze jen zhruba odhadovat. I kdyby se omezení ruských dodávek omezilo do roku 2022, jeho důsledky potrvají několik let a celkové ztráty mohou dosáhnout 200 až 300 miliard eur. Nejenže zasadí ničivou ránu německé ekonomice, ale nevyhnutelně se zhroutí celá evropská ekonomika. Nemluvíme o poklesu tempa růstu ekonomiky, ale o přetrvávající recesi a poklesu HDP pouze v materiálové

výrobě o 3-4 % ročně na dalších 5-6 let. Takový pád nevyhnutelně vyvolá paniku na finančních trzích a může způsobit jejich kolaps.

Euro nevyhnutelně a s největší pravděpodobností nenávratně klesne pod dolar. Prudký pokles eura proto způsobí jeho celosvětový výprodej. Stane se toxickou měnou a všechny země světa rychle sníží svůj podíl na svých devizových rezervách. Tuto prázdnotu vyplní především dolar a jüan.

Dalším nevyhnutelným důsledkem dlouhodobého hospodářského poklesu bude prudký pokles životní úrovně a nárůst nezaměstnanosti (jen v Německu až na 200 000-400 000), což povede k exodu pracovní síly, kvalifikované práce a dobře vyškolených mladých lidí. Pro takovou migraci doslova neexistuje žádná jiná destinace než Spojené státy dnes. Lze očekávat poněkud menší, ale stejně významný příliv migrantů z jiných zemí EU.

Předpokládaný scénář tedy poslouží nepřímou i přímo k posílení národní finanční situace. Krátkodobě to obrátí vlnu blížící se ekonomické recese a navíc podpoří americkou společnost pryč od bezprostředních ekonomických obav. To zase sníží volební rizika.

Ve střednědobém horizontu (4–5 let) by kumulativní přínosy úniku kapitálu, přesměrování logistických toků a omezení konkurence v klíčových odvětvích mohly činit 7–9 bilionů USD.

Bohužel by z tohoto vznikajícího scénáře měla ve střednědobém horizontu těžit i Čína. Hluboká politická závislost Evropy na Spojených státech nám zároveň umožňuje účinně neutralizovat možné pokusy některých evropských států přiblížit se Číně.

***** konec naskenovaného dokumentu *****

Co to znamená? mýlil jsem se

První závěr je, že jsem se mýlil: myslel jsem si, že válka na Ukrajině byla válkou USA proti Rusku s Ukrajinou jako bojištěm, zatímco je to válka USA proti Evropě s Ruskem jako zbraní. O Ukrajině se ani nemluví, ukrajinská úmrtí a utrpení jsou v očích Bidenovy vlády absolutně k ničemu. Přitom Ukrajinci by měli vědět: Biden se na kameru chlubí, že vyhodil ukrajinského prokurátora, který vyšetřoval korupci ve firmě, kde pracoval jeho syn Hunter .

Povedl se plán?

Částečně ano: vojenské provokace fakticky skončily tím, že Rusy donutily zaútočit na Ukrajinu, evropské sankce fakticky odřízly téměř všechny levné ruské dodávky energie, němečtí zelení politici – Annalena Baerbocková a Robert Habeck – byli tak hloupí a dogmatictí, jak se očekávalo, a německý průmysl je skutečně na pokraji hromadného bankrotu. Co zůstalo nevyřčeno, ale také dopracováno, je, že druhá německá politička – Ursula von der Leyenová – byla zkorumpovaná tak, jak si přáli.

Na druhou stranu, ruská reakce byla špatně odhadnuta: neexistovaly žádné „omezené protisankce“. Nevalením limitu na dodávky energie, ale zavedením platby v rublech, se předpověď, že ziskem budou Číňané a Yuan, ukázala jako nepravdivá. Jde o celý nadnárodní alternativní měnový systém, který byl zavést, což riskuje, že se stane zastaralým VŠECHNA původní konstrukce: finanční tok do USA za účelem záchrany bankovního systému před FEDem dolarizace světa: zvýšení směnného kurzu dolaru vůči jiným měnám znamená že země, které si vzaly kredity v dolarech, ztrácejí triko, zatímco blok BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína) – země, které se VŠECHNY zdržely odsouzení anexe Donbasu kOSN – nyní

představuje důvěryhodnou globální finanční nabídku.

Zajímavý je také případ Francie: francouzská jaderná energetika je jasně v hledáčku amerických analytiků, i když zpráva říká, že se o tom v tomto dokumentu nezmiňuje. Situace v Sahelu – v Mali – a vztah s Austrálií – AUKUS, vzpomeňte si na ponorkovou aféru – jasně naznačují, že i Francie je považována za nepřítele.

Linka k brexitu je docela komická: zní, že brexit odstranil zájem USA o Spojené království, protože jej již nemohou využívat k ovlivňování evropské politiky. Znamená to, že Angličané byli trojským koněm, kterého jsme podezřívali, a brexit tomuto krtkovi vzal veškerý prospěch. To tedy znamená, že zvláštní vztah, který si Britové mysleli, byl jen vítr a že je Spojené státy zklamou, aniž by hnuly prstem.

Následující z událostí

Vzpomeňme na slavnou frázi připisovanou Gandimu: Nejprve nás ignorují, pak se nám smějí, pak s námi bojují a pak vyhraje. Můžeme tedy snadno dojít k závěru, že USA budou tento dokument ignorovat, a pokusí se udělat vše pro to, aby o něm nikdo nemluvil. Pak se mu budou posmívat a všechno popírají. Pak se budou snažit bojovat proti jakékoli akci, která se snaží potvrdit pravost tohoto dokumentu.

Až na to, že budou mít velký problém: Švédsko. Švédové totiž právě odhlasovali a změnili vládu, aby zvolili stranu, kterou někteří považují za „extrémně pravicovou“, pro jiné „suverénní“. Tato změna je způsobena nárůstem nejistoty způsobené masivním přílivem migrantů v posledních letech. Tato vláda tedy bude mnohem nezávislejší než ta předchozí a nepohltí veškerou globalistickou

propagandu. Ve stejném směru ji podpoří i nová italská vláda. Navíc Švédsko – respektive předchozí vláda – právě požádalo o členství v NATO a nová vláda bude jistě chtít ověřit platnost tohoto rozhodnutí. A konečně, k útoku na plynovod North Stream 2 došlo v blízkosti švédských teritoriálních vod, takže úřady budou chtít zjistit, kdo to udělal, a nebude možné je vyloučit z vyšetřování. Nakonec jsem tento dokument získal ze stránek švédských novin, takže už o něm vědí.

Kdo jiný než US Navy musí vědět, kdo se pohyboval okolo Nord Stream

Co dokážou Švédové?

První věcí je, kdo bude vyšetřovat sabotáž ropovodu North Stream. Je jasné, že pokud USA provedou vyšetřování, dojdou k závěru, že je vinno Rusko. Nelze vyloučit, že najdou osobní amulet Vladimira Putina. Ale Švédsko může také požadovat, aby se ujalo vedení v tomto vyšetřování a tam je výsledek mnohem méně jistý. Myslím, že sabotáž tohoto plynovodu byla příliš velkou chybou CIA a ani zelení blázni nebudou schopni ospravedlnit, že Rusko samo zničilo projekt, který mu umožnil dostat německou vládu pod obrovský tlak. Je to tak hloupé, že mám podezření, že tato sabotáž je vlastní nápad Joea Bidena.

Druhá věc je samozřejmě vědět, zda je tento dokument autentický. USA a Rand-Corporations vše popřou a na otázku by mohlo odpovědět pouze pátrání, které americká vláda nepovolí. Stále však můžeme analyzovat formu dokumentu a porovnat ji s podobou podobných dokumentů Rand-Corporation: písmeno, písmo, záhlaví, okraje, řádkování... Tento druh dokumentu je často založen na

vzorech, a pokud Ukazuje se, že vzor dokumentu je totožný s obvyklým modelem Rand-Corporation, bude mnohem obtížnější to popřít.

Třetí věcí by pak bylo dát do rovnováhy švédskou kandidaturu do NATO, což by byl strašlivý varovný výstřel pro propagandu NATO-Sian. O to strašlivější, že se blíží listopadové „mid-term“ volby v USA, které tento dokument označuje za konečný cíl: „ ztráta pozice Demokratické strany v Kongresu a Senátu během nadcházejících voleb. se bude konat v listopadu 2022. Za těchto okolností nelze vyloučit odvolání prezidenta, kterému je třeba za každou cenu zabránit. Kandidatury Švédska a Finska do NATO byly prezentovány jako hořký neúspěch Vladimira Putina, takže pokud by Švédsko svou kandidaturu stáhlo, bylo by to naopak jednoznačné vítězství ruské strategie a potupná porážka pro Demokratickou stranu.

Moje předpovědi

Moje prognóza je bohužel velmi chmurná: neokonzervativní režim je Zahnán do kouta, jak potvrzuje tento dokument, a je pro ně pohromou, pokud jejich plán nevyjde (" čemuž je třeba se za každou cenu vyhnout " **VŠECHNY CENY !!!** !) Udělejte chápete, co to znamená , čemu je třeba se za každou cenu vyhnout pro zemi, která zničila Irák a způsobila statisíce mrtvých na základě lži, aniž by NIKDO hnul prstem? Jakou cenu může mít „ za každou cenu “ jediná země na světě, která použila atomovou bombu a která se považuje za vzor demokracie a policistu svobodného světa, kterého se nikdo neodvážá kritizovat?

Přečtěte si noviny a uvidíte, že se každý den mluví o ruském jaderném útoku. KAŽDÝ DEN !!! A přitom každý den čteme o úspěších ukrajinské armády a ruských ztrátách. KAŽDÝ

DEN !!! Zatímco Rusům zjevně nezáleží na ukrajinských postupech. Zvažte 2 konce: oficiální propaganda vtluoká lidem do hlav, že Rusové zahájí jaderný útok, protože prohrávají. Dá se říci, že CIA se poučila: v Sýrii k chemickým útokům došlo vždy, když syrská armáda zvítězila, a najednou nebyla obvinění z válečných zločinů věrohodná. Tam obrátili proces a prosazují zprávu o poražené ruské armádě, aby to ospravedlnil jaderný útok, který je již naplánován. Vtloukáním „Putin prohrál“ a „jaderná zbraň“ a „Putin prohrál“ a „jaderná zbraň“ a „Putin prohrál“ a „jaderná zbraň“ ... když jeden – nebo několik! – atomová bomba padne, viník bude identifikován v populaci. Je to klasický Pavlovův reflex.

Známe dokonce i datum jaderných útoků: proběhnou před americkými volbami v listopadu, tedy v říjnu 2022. Bohužel nedokážu odhadnout, kam bomby dopadnou. Bude to velké město nebo venkov? Na Ukrajině nebo v zemi NATO? Bude to 1 bomba nebo několik?

Můžeme něco udělat, abychom se této katastrofě vyhnuli? Abych byl upřímný, kromě distribuce tohoto dokumentu – dokumentu Rand Corporation – co největšímu počtu lidí, nevidím řešení. Včetně USA a především Švédska a Itálie. Při čtení tohoto článku by se dalo říct, že ten, kdo ho prozradil, si pravděpodobně zaslouží Nobelovu cenu za mír.

(rp,prvnizpravy.cz,agoravox,foto:arch.)